

VIŠI SUD U PODGORICI
Kž.br.1252/10

U IME NARODA

Viši sud u Podgorici, u vijeću sastavljenom od sudija Kojović Radula, kao predsjednika vijeća, Stojanović Petra i Ivanović Sretena, kao članova vijeća, uz učešće namještenika suda Muratović Indire, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog Andrijašević Živka iz Bara, zbog krivičnog djela uvrede iz čl.195. st.2. u vezi st.1. Krivičnog zakonika, po privatnoj tužbi Djurović Momira iz Podgorice, odlučujući po žalbama punomoćnika privatnog tužioca dr Sefera Medjedovića, advokata iz Berana i branioca okrivljenog mr Metra Kankaraša, advokata iz Podgorice, izjavljenih protiv presude Osnovnog suda u Podgorici K.br.07/887 od 27.01.2010. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 06.07.2010. godine, donio je

P R E S U D U

I. Žalba branioca okrivljenog Andrijašević Živka odbija se kao neosnovana.

II. Uvažava se žalba punomoćnika privatnog tužioca Đurović Momira i preinačava presuda Osnovnog suda u Podgorici K.br.07/887 od 27.01.2010. godine samo u pogledu odluke o kazni, tako što se okrivljeni Andrijašević Živko zbog krivičnog djela uvrede iz čl.195. st.2. u vezi st.1. Krivičnog zakonika, činjenično opisanog u izreci presude, osudjuje na novčanu kaznu u iznosu 2.000,00 (dvije hiljade) eura koju je dužan platiti u roku od tri mjeseca od dana pravosnažnosti presude.

Ako okrivljeni ne plati novčanu kaznu u ostavljenom roku ista će biti zamijenjena kaznom zatvora, tako što će se za svakih započelih 25,00 eura novčane kazne odrediti jedan dan zatvora.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Podgorici K.br.07/887 od 27.01.2010. godine, oglašen je krivim okrivljeni Andrijašević Živko da je na štetu privatnog tužioca Djurović Momira izvršio krivično djelo uvrede iz čl.195. st.2. u vezi st.1. Krivičnog zakonika, činjenično opisanog u izreci presude.

Okrivljeni je osuđen na novčanu kaznu u iznosu od 1.000,00 (hiljadu) eura i obavezan da je plati u roku od tri mjeseca od dana pravosnažnosti presude.

Privatni tužilac je upućen na parnicu radi ostvarivanja imovinsko pravnog zahtjeva.

Obavezan je okrivljeni da na ime troškova krivičnog postupka isplati privatnom tužiocu i sudu iznose određene u izreci presude.

Protiv ove presude žalbe su izjavili punomoćnik privatnog tužioca i branilac okrivljenog.

Punomoćnik privatnog tužioca u žalbi označava da pobija presudu zbog svih osnova predvidjenih čl.375. Zakonika o krivičnom postupku. Predlaže da se presuda preinači u pogledu visine novčane kazne na način što će se okrivljeni osuditi na novčanu kaznu u većem iznosu, da se dosudi imovinsko pravni zahtjev i da se naloži objavljivanje osudjujuće pravosnažne presude u nedjeljniku "Monitor".

Branilac okrivljenog pobija prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog povrede Krivičnog zakonika. Predlaže da se presuda preinači i okrivljeni oslobodi od optužbe ili oslobodi od kazne.

Nakon razmatranja spisa predmeta i ocjene navoda iz žalbi ovaj sud je našao:

U postupku donošenja pobijane presude nije učinjena bitna povreda postupka kako se to žalbama tvrdi, niti bitna povreda postupka na čije postojanje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti u smislu čl.388. Zakonika o krivičnom postupku. Na pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno je kvalifikovano krivično djelo za koje je okrivljeni oglašen krivim. Uz to, pobijana presuda sadrži pravilne razloge kojima se sud rukovodio prilikom izvodjenja zaključka o izvršenom krivičnom djelu i krivici okrivljenog.

Žalbeni navodi branioca okrivljenog kojima se osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja i pravilnost primjene Krivičnog zakonika po nalaženju ovoga suda nijesu osnovani.

Nije sporno da je u nedjeljniku "Monitor" u broju 869 od 15.06.2007. godine objavljen tekst po nazivom "Mizerija" kojeg je objavio okrivljeni.

Nije sporno ni to, da se učinilac neće kazniti za djelo uvrede iz čl.195. st.1. do 3. ovoga člana, ako je izlaganje dato u okviru ozbiljne kritike u naučnom, književnom ili umjetničkom djelu, u vršenju

službene dužnosti, novinarskog poziva, političke djelatnosti, u odbrani nekog prava ili zaštiti opravdanih interesa, ako se iz načina izražavanja ili drugih okolnosti vidi da to nije učinjeno u namjeri omalovažavanja, kako je to precizirano odredbom čl.195. st.4. Krivičnog zakonika. Izraz "neće se kazniti" znači da u tom slučaju nema krivičnog djela (čl.142. tač.30 Krivičnog zakonika).

Neprihvatljivo je stanovište žalbe branioca okrivljenog da stoji osnov za primjenu zaštitne norme iz čl.195. st.4. Krivičnog zakonika, jer je okrivljeni kao naučnik štiti društvo od negativne društvene pojave, kakvo je ponašanje privatnog tužioca i da okrivljeni ima pravo na takvu ocjenu ponašanja, istovjetno kao što je neprihvatljiva odbrana okrivljenog da je kao profesor univerziteta na taj način htio da kritikuje i žigoše jednu pojavu koja, kako je naveo unižava dostojanstvo Crnogorske akademije nauka i umjetnosti čiji je predsjednik privatni tužilac.

I po nalaženju ovoga suda, kako je to pravilno našao prvostepeni sud, okrivljeni je u spornom tekstu iznio niz uvredljivih riječi i izraza kojim omalovažava privatnog tužioca zalazeći i u samu ličnost privatnog tužioca, što nesumnjivo proizilazi iz činjeničnog opisa radnje izvršenja krivičnog djela uvrede predstavljene u izreci presude.

Objektivna ocjena spornog teksta ne ostavlja dilemu u odnosu na postojanje odlučne činjenice od koje zavisi postojanje krivičnog djela uvrede, jer je jasno i nesumnjivo da je tekst omalovažavajući na štetu privatnog tužioca i izražava nepoštovanje dostojanstva privatnog tužioca i to u mjeri koja je udaljena od osnova koji je predviđen odredbom čl.195. st.4. Krivičnog zakonika.

Ovaj sud u svemu prihvata činjenične i pravne zaključke prvostepene presude kao razložne i pravno utemeljene na koje razloge upućuje.

Pri pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnom pravnom stanovištu iz prvostepene presude žalba branioca okrivljenog se ocjenjuje kao neosnovana.

Po daljem nalaženju ovoga suda žalbom punomoćnika privatnog tužioca se osnovano pobija prvostepena presuda u dijelu odluke o krivičnoj sankciji, odnosno, visini izrečene novčane kazne. Prvostepeni sud je pravilno cijenio sve okolnosti koje su od uticaja na visinu novčane kazne dajući razloge o olakšavajućim okolnostima koje stoje na strani okrivljenog i pravilno našao odsustvo otežavajućih u smislu čl.42. Krivičnog zakonika i dao razloge zbog kojih je našao da ima

mjesta primjeni instituta ublažavanja novčane kazne. Medjutim, po nalaženju ovoga suda, žalbom punomoćnika privatnog tužioca se osnovano ukazuje da je visina novčane kazne nepravilno nisko ublažena i da tako izrečena novčana kazna ne odgovara ciljevima izricanja i propisivanja krivičnih sankcija. Po nalaženju ovoga suda, izrečena novčana kazna iz prvostepene presude nije srazmjerna težini djela i krivici okrivljenog i da vodeći računa o odredbi čl.42. st.2. Krivičnog zakonika ima mjesta njenom pooštavanju i preinačenju prvostepene presude. Stoga je sa uvažavanjem žalbe privatnog tužioca u ovom dijelu, preinačena prvostepena presuda a okrivljeni osuđen na novčanu kaznu u iznosu od 2.000,00 (dvije hiljade) eura, sa očekivanjem da će se ovom kaznom ostvariti svrha kažnjavanja iz čl.32. u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija iz čl.4. st.2. Krivičnog zakonika.

Daljne navode žalbe punomoćnika oštećenog, u dijelu zbog čega nije prihvaćen zahtjev da se presuda objavi u nedjeljniku "Monitor", o imovinsko - pravnom zahtjevu i troškovima krivičnog postupka, ovaj sud ocjenjuje kao neosnovane sa razloga koje je u odnosu na ova pitanja dao prvostepeni sud, na koje razloge upućuje.

Sa izloženih razloga, na osnovu čl.396. i 397. Zakonika o krivičnom postupku odlučeno je kao u izreci.

VIŠI SUD U PODGORICI

Dana 06.07.2010. godine

Zapisničar,
Indira Muratović,s.r.

Predsjednik vijeća-sudija,
Radule Kojović,s.r.

Tačnost otpavka ovjerava
ovlašćeni službenik suda

